Cs. Oh. Salatul Cultural
1000

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii". Matei 5:14.

Anul VII. No. 5 | Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20. Apare în fiecare Sâmbătă | Sâmbătă, 4 Febr. 1939

CREDINȚA LUI NOE

de L. L. Sezonov

Capitolul al unsprezecelea din Epistola către Evrei e șireagul oamenilor credinței în Dumnezeu și în făgăduințele Lui. Din numeroase nume și pilde nobile și sfinte, noi, de data aceasta, vom alege numele și pilda credinței lui Noe. Prin credința sa, Noe se ridică, asemenea unui munte gigantic, deasupra contemporanilor săi necredincioși. Prin credință, Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucrurile, care încă nu se vedeau, a făcut o corabie, ca să-și scape casa. Prin credință, Noe a osândit lumea necredincioasă și a ajuns moștenitor al unei vieți după voia lui Dumnezeu. Tot prin credință Noe a plutit deasupra valurilor furioase de apă în timp ce contemporanii lui au pierit înecați în apele potopului. Deaceea, în articolul de față, ne propunem să cercetăm cât mai de aproape credința lui Noe și să o privim în toate înfățișările ei.

Credința și priceperea

Dumnezeu a înștiințat pe Noe de venirea potopului și el s'a apucat să facă lucrul cel mai sănătos din lume: o corabie pentru a se salva pe sine și familia lui. Credința adevărată niciodată nu prostește, ci înțelepțește pe om. Credința urmează calea cea sănătoasă și, de aceea, își ia toate măsurile de prevedere, de pază și de siguranță. Credința nu contrazice ușa încuiată, gardul și câinele păzitor. Credința adevărată, după ce s'a sculat omul de pe genunchi și s'a rugat pentru pâinea cea de toate zilele, îl îndeamnă la muncă grea și la sudoarea frunții. Credința plugarului îl îndeamnă să fie cât mai priceput în aratul și în semănatul ogorului. Credința negustorului nu-l împiedecă să se scoale cu noaptea în cap pentru a fi în slujba clienților săi. Credința predicatorului îi dă priceperea ca, din timp, să-și aleagă textul, cântările și predica. Credința noastră **astăzi** ne face pricepuți și ne învață să ne păzim de tot ceea ce ar putea să ne aducă neplăceri și neajunsuri.

Noe n'a fost fanatic. Credința se deosebește de fanatism. Fanatismul i-a șoptit lui Noe: Fii liniștit! Când apele vor crește, Dumnezeu te va scăpa într'un chip minunat. El va trimite îngerii Lui sau vreun pește ca să te scape. Credința, dimpotrivă, i-a șoptit lui Noe: Dumnezeu te-a înștiințat. Apucă-te îndată de lucru. Fii atent ca să fie bine unsă corabia peste tot. Grăbește-te ca nu cumva apele să te surprindă. Fă-ți partea ta, iar pentru **rest** încredințează-te lui Dumnezeu și puterii Lui.

Credința și mijloacele.

Credința adevărată nu disprețuiește folosirea mijloacelor sau uneltelor în îndeplinirea voinței lui Dumnezeu. Corabia lui Noe era în planul lui Dumnezeu. Predicarea lui Hristos e în planul lui Dumnezeu. Doctoriile sunt în planul lui Dumnezeu. Toate acestea nu înseamnă că Dumnezeu n'ar fi putut salva pe Noe și fără corabie, sau să mântuiască pe oameni și fără predicarea lui Isus Hristos, sau să vindece pe bolnavi și fără doctorii sau medicamente. Dar Dumnezeu le întrebuințează toate acestea pentru că așa e planul Lui. El folosește și cinstește mijloacele materiale, chiar la facerea lucrului spiritual. De aceea credința adevărată ne pune întâi pe genunchi și, apoi, ne trimite la muncă cu unelte și mâini, ca de pildă: dărnicia, răspândirea Scripturii, istorisirea oamenilor despre Isus Hristos, etc., etc.

Credința și critica.

Biblia nu ne spune, dar putem să ne închipuim ce au gândit vecinii lui Noe despre bătrânul care s'a apucat să construiască o corabie pe uscat. Noe era singurul dintre toți oamenii care a dat ascultarea cuvenită înștiințării lui Dumnezeu și a **riscat** sau a pus în joc totul pentru a duce la îndeplinire Cuvântul Lui. Adeseori credința în Dumnezeu conduce pe oameni la isprăvi și jertfe cari, în ochii celor necredincioși, par ca niște prostii și pierdere de timp. Insă credința nu se clatină nici nu se apleacă de rușine în fața batjocurilor și criticii răutăcioase. E foarte ușor să-ți păstrezi credința când toți te laudă și îți cântă osanale. Atunci când ești atacat, criticat, mustrat, batjocorit și chiar prigonit pe nedrept — numai credința ne este scutul și adăpostul în care putem să ne ascundem și să găsim mângâierea și inspirația.

Astăzi trăim într'o lume, când toate se critică. Toate lucrurile sfinte se critică, se judecă, se vorbesc de rău și se falsifică. Biblia se critică și de proști și de filosofi. Biserica e criticată că e slabă și lumească. Casele noastre de rugăciune sunt criticate cu multă răutate și, adeseori, puse în rândul cârciumilor și ale altor locuri murdare. Botezul nostru e criticat și falsificat în însemnătatea lui biblică. Slujbele și cântările noastre sunt criticate și batjocorite. Numele nostru de baptist e criticat aspru și cu asprime. Insăși existența noastră e criticată, condamnată și înțeleasă pe dos.

In fața acestor valuri de criti-

(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creştin
Foaie religioasă
Apare sub îngrijirea unui comitet.
Redactor responsabil:
Ioan Cocuţ
Anul VII. No. 5 4 Februarie 1939
Apare în fiecare Sâmbătă
Abonamentul:
Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
În străinătate 250 lei
Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.
Redacţia şi Administraţia:
Arad, Str Fabricii 20.
Casier. N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACŢIE

Cu ocazia reînnoirii abonamentelor, fraţii de pretutindeni ne-au trimis scrisori pline de mulţumiri, în cari îşi arată dragostea lor cea mare şi recunoştinţa lor adâncă pentru revistele noastre. Iată ce ne scrie un scump frate tocmai din fundul Basarabiei: „Vă mulţumim din adâncul sufletului pentru Farul. In toată dimineaţa, când mă scol, drept cu ochii la el sunt. Îl iau în mână şi-l citesc cu nesaţ. Mai bine ni l-aţi trimite de trei ori pe săptămână. Poate ne-am potoli mai bine şi mai repede sufletul. Domnul să vă binecuvinteze în lucrarea Farului! C. N. Crocmaz, jud. Cetatea-Albă".

*

MANA ZILNICĂ e azi mai trebuincioasă ca oricând celor cari au nevoie de hrană sufletească. De aceea credem că toţi abonaţii şi toţi cei ce vreau răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu, au datoria să lupte ca MANA ZILNICĂ să intre în fiecare familie creştină.

*

Membrii şcoalelor duminecale pot studia lecţiile din CALAUZA, dacă nu au unde ţine şcoala duminecală, din anumite motive. Fiecare membru să studieze acasă în fiecare Duminecă lecţia din Biblie şi CALAUZA.

Harmoniuri bune şi ieftine pentru biserici şi familii găsiţi la

Francisc
Kecskés
Timişoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

Credinţa lui Noe

(Urmare din pag. 1-a)

că răutăcioasă şi nedreaptă, să păstrăm credinţa cea adânc prinsă în Stânca veacurilor şi prin care vom putea rezista şi frânge toate săgeţile veninoase ale criticii răutăcioase şi nedrepte.

Credinţa şi timpul.

Se zice că Noe a lucrat la corabie timp de 120 de ani. Fără îndoială această lungă aşteptare şi aceşti ani grei de răbdare au fost o încercare grozavă a credinţei lui Noe. Pe măsură ce potopul întârzia îndoiala, critica şi batjocurile oamenilor creşteau în îndrăzneală şi violenţă. După 100 de ani de aşteptare, lui Noe i-a trebuit o credinţă cu mult mai puternică decât la început. Acea credinţă care poate sfredeli şi pătrunde anii tăcerii şi străpunge timpul aşteptării, este credinţa din Dumnezeu. Credinţa adevărată nu ne socoteşte timpul şi nu e în contrazicere cu vremea aşteptării. A şti să aştepţi înaintea lui Dumnezeu e o artă sau dibăcie pe care foarte puţini dintre noi o cunosc şi mai puţini o practică.

Aşezarea lucrurilor de astăzi şi ritmul vremii de acum cere să avem o credinţă mai mare decât timpul. Credinţa noastră să nu fie legată de zile, săptămâni sau chiar de luni. Adevărata credinţă, pe măsură ce timpul trece, se întăreşte şi din ce în ce, cu mai mult curaj şi dibăcie, se aruncă la muncă pentru Hristos şi Biserica Lui. Pentrucă zilele sunt rele, credinţa devine mai bună.

Credinţa şi siguranţa.

Noe era sigur de Dumnezeu şi de puterea Lui. Noe era sigur că Dumnezeu nu-l va înşela, nici nu-l va minţi. Atât de sigur era Noe de Dumnezeul lui încât toată viaţa şi soarta lui şi a familiei lui, atârna de firul credinţei lui în Dumnezeu. Noi credem adeseori azi, dar ne îndoim mâine. De multe ori cu un picior stăm pe credinţă şi cu celălalt pe îndoială. O zi, o săptămână, sau o lună credem, dar în ziua, săptămâna sau luna următoare, tremurăm de frică şi ne îndoim.

Adevărata credinţă biruieşte piedecile, ocoleşte primejdiile, frânge obstacolele, râde în faţa fricii, îşi bate joc de îndoială, trece cu vederea şi nu ţine seamă de criticile şi batjocurile oamenilor. Nu-şi pierde răbdarea când timpul întârzie, şi vesteşte deplina încredere în Dumnezeu, chiar în faţa vânturilor potrivnice ale prigonirilor.

Orfelinatul Baptist din Prilipeţ

Cu recunoştinţă s'au primit următoarele:

Biserica Cornereva, lei 200. Bis. Sasca-Montană, lei 400. Bis. Ciudanoviţa, lei 300. Bis. Mircovet, lei 200. Bis. Agadici, lei 53. Bis. Moldova-Nouă, lei 1807. Bis. Podina-Matei, lei 185. Bis. Socol, Câmpina, lei 502. Bis. Şuşca, lei 300. Bis. Liupcova, lei 80. Bis. Sft. Elena, lei 1663. Bis. Cărbunari, lei 471. Bis. Berlişte, lei 440. Bis. Bogodinţi, lei 430. Bis. Tufări, Orşova, Jupalnic, lei 1100. Bis. Anina, lei 500. Bis. Cârnecia, lei 353. Bis. Răchitova, lei 1020. Bis. Turnu-Severin, lei 100. Bis. Naidaş, lei 1500. Bis. Slatina, lei 500. Bis. Sicheviţa, lei 1730. Serbarea societăţii femeilor, Buchini, lei 1000. Serbarea societăţii femeilor, Cruşovăţ, lei 795. Soc. Femeilor, Coronini, lei 500. Soc. Femeilor, Vrani, lei 500. Soc. Femeilor, Ticvanul-mic, lei 500. Soc. Femeilor, Anina, lei 1500. Soc. Femeilor, Bârza, lei 370. Soc. Femeilor, Mehadia, lei 900. Soc. Femeilor, Moldova-Nouă, lei 500. Soc. Femeilor, Caransebeş, lei 200. Soc. Femeilor, Berlişte, lei 200. Soc. Femeilor, Petnic, lei 1350. Soc. Femeilor, Iablanita, lei 500. Soc. Femeilor, Globu-Craiova, lei 430. Soc. Femeilor, Cornereva, lei 200. Soc. Femeilor, Pârvova, lei 500. Soc. Femeilor, Plugova, lei 200. Soc. Femeilor, Valea-Bolvaşniţa, lei 2000. Soc. Femeilor, Cruşovăţ, lei 110. Soc. Femeilor, Naidaş, lei 1000. Soc. Femeilor, Cercul Borlova, lei 1000.

S'au mai primit lucruri în natură:

670 kg. făină de grâu, 1000 kg. grâu, 2800 kg. porumb, 350 kg. cartof, 200 kg. fasole, 20 buc. cerceafuri de pat, 30 buc. pături de fuior, 23 buc. pături de lână, 20 buc. cingători, 11 buc. cămăşi, 6 buc. ştergare, 11 buc. sfetere de lână, 280 metri de pânză, 40 buc. şorţuri, 27 metri stofă de lână, 1 buc. pieptar, 59 perechi ciorapi de lână.

In anul 1938 s'a cheltuit cu întreţinerea orfanilor, pentru: Alimente, lei 16 mii 736; îmbrăcăminte, lei 25,169; încălzit şi lumină, lei 13,249; mobilier, lei 5886; cărţi şi recvizite, lei 2034; felurite mărunţişuri, lei 4206; diverse, lei 9541. Orfelinatul are sub îngrijire 18 băieţi şi 4 fete.

Clădirile orfelinatului fiind neîndestulătoare, s'a făcut un proiect pentru noui clădiri, la care ne lipseşte materialul de zidărie.

Casierul Orfelinatului este fr. Ion Tunia, comerciant, com. Bozovici jud. Caraş.

INVĂŢĂTURI DIN TIMPUL NOPŢII

Tr. de Earl Truţa

Putem adesea primi învăţături atât în timpul zilei, cât şi în timpul nopţii. Să încercăm în momentele acestea să prindem ceva dela învăţătorul calm şi gânditor, care vorbeşte liniştit şi scoate din întunerec învăţături adânci. Ce impresii minunate putem primi dela noaptea, privită nu prin prisma astronomiei, ci ca un simplu contrast al zilei, ca timpul beznei, al liniştei şi al repausului.

Noaptea ne învaţă lecţia solemnă şi îngrijorătoare **a omului rămas singur cu eul său.** Ea ne arată mult mai clar ca ziua, ce înseamnă a fi singur cu tine însuţi şi cu Dumnezeu. Ea îndreaptă toate facultăţile sufletului asupra ta însuţi. Petreci o oră de noapte în patul tău, veghind. Nu se vede nicio lumină; nu se aude niciun sgomot. Glasurile zilei sunt înăbuşite, ocupaţiile ei sunt întrerupte. Nu mai ai nimic de făcut, doar să veghiezi şi să te gândeşti. Fără lumină, fără sgomot, fără frică, fără grijă, o minte răsleaţă şi gânditoare, cu întunerecul ce izvoreşte din toate unghiurile camerei, simţi că alături de tine stă o altă Fiinţă, a cărei atotştiinţă ţi-a pătruns cel mai adânc secret al sufletului tău. Nu te mai gândeşti la ceea ce fac tovarăşii tăi, la ceea ce sunt, sau la ceea ce vorbesc, ci numai la ceea ce eşti tu însuţi. Fiecare fibră simte că întreaga fiinţă îţi spune că ochii Celui înfinit sunt îndreptaţi asupra ta şi că de prezenţa Sa nu poţi scăpa.

Atunci simţi că e mai bine să nu ajungi niciodată să tulburi pacea care te leagă de El, de Cel din jurul tău, din tine şi de pretutindeni, şi care îţi pare, în întunerecul nopţii, a fi singura Fiinţă existentă în afară de tine.

Deci noaptea, cu întunerecul şi liniştea ei, te impresionează mult mai adânc decât ziua, în ce priveşte prezenţa lui Dumnezeu şi te face să simţi mai mult răspunderea faţă de El. Noaptea îţi dă cea mai clară idee de ceea ce înseamnă a fi un suflet gânditor, simţitor şi conştient, şi să-ţi ai întreagă fiinţa pătrunsă de prezenţa nemărginitului Dumnezeu.

Şi când simţi că această Fiinţă mare şi sfântă e Tatăl tău, Prietenul şi Ocrotitorul tău, Speranţa ta pentru veşnicie, timpul de veghe şi de meditaţie în întunerecul nopţii, va fi pentru tine unul dintre cele mai dulci timpuri din viaţa ta.

Un predicator obişnuia să vorbească, să se roage şi să instruiască biserica timp de nouă ore în fiecare Duminecă. După această muncă, cu mintea obosită, cu trupul trudit, deşi părea că tânjeşte după odihnă, nu putea dormi. Spunea că îi place **să stea toată noaptea treaz în liniştea şi întunerecul ei, gândindu-se la Isus.** Noaptea îi scotea din minte toate preocupările, lăsându-i mintea şi inima liberă pentru a comunica în voie cu Acela pe care îl iubeşte atât de mult.

Copiii lui Dumnezeu s'au bucurat adesea în asemenea cazuri fericite, când toate legăturile cu lumea din jur au fost rupte şi sufletul a rămas singur cu Tatăl.

Timpul de întunerec, de linişte şi de singurătate, inspiră frică şi câteodată groază celor care se tem să rămână singuri cu ei înşişi şi cu Dumnezeu. Se spune că un om a auzit fără voia lui, cuvintele rostite de unul care credea că e singur în cameră în întunerecul nopţii. El vorbea despre o crimă pe care o săvârşise într'o ţară de dincolo de ocean şi cerea dela Dumnezeu iertare pentru sufletul său. Deodată, crezând că a fost auzit, a început să strige, întrebând dacă e cineva pe acolo? Apoi începu să asculte cu atâta încordare şi linişte că nu se auzea numai inima lui care bătea cu putere.

A mai strigat de câteva ori, apoi şi-a zis: „Sunt singur şi nimeni nu m'a auzit. Totul va fi bine, dacă dimineaţă voiu pleca de aici. Dar cred că cel mai crud chin a fost pentru el convingerea că totuşi nu era singur, că alături stătea Unul de a cărui prezenţă nu poate scăpa chiar dacă va veni dimineaţa şi va pleca într'un colţ al lumii.

Când inima ţi-e curată însă, e cea mai mare binecuvântare să poţi vedea pe Dumnezeu şi să te simţi singur cu El.

Totuşi noi suntem creaţi ca fiinţe sociale. Şi, în toate bucuriile mari, în toate conflictele vieţii, în cele mai înalte, sau mai adânci experienţe ale succesului, sau ale căderii, simţim nevoia prezenţei şi simpatiei prietenilor noştri, simţim nevoia de a spune cuiva durerea sfâşiitoare, sau bucuria înălţătoare, cu cari sunt pline inimile noastre.

Înţelepciunea ne aduce puţină mulţumire dacă n'o împărţim şi altora; bogăţia îmbolnăveşte sufletul dac'o păstrăm numai pentru noi; o zguduire sufletească puternică te sileşte s'o spui şi altora.

Dar timpul milei şi a simţirii împărtăşite, e ziua Noaptea are o voce mai adâncă şi vorbeşte sufletului mult mai solemn, când ne înconjoară cu întunerecul ei şi ne face să simţim că suntem **singuri cu noi înşine şi cu Dumnezeu.** Isus, deasemenea, se retrăgea în locurile singuratice şi petrecea nopţi întregi în munţi, pentru a putea fi singur cu Tatăl.

Şi El ne învaţă să înlăturăm lumea cu sgomotele ei şi să căutăm pe Tatăl în locurile tainice, unde putem spune toate necazurile şi bucuriile noastre în auzul urechilor Lui înţelegătoare. Nu mă mir de ce oamenii mari din timpurile grele şi tulburi din istorie, se retrăgeau în pustiu şi în munţi, pentru a petrece nopţi întregi în legătură cu Dumnezeu.

In Biblie avem o mulţime de pilde, afară de pilda minunată a lui Isus, în cari nopţile au avut un rol însemnat. Avraam are o vedenie minunată într'o noapte la Beer-Şeba; Iacob îşi găseşte o nouă ţintă în viaţă după minunea, pe care a văzut-o într'o noapte la Betel. Noul Testament ne vorbeşte despre nopţile minunate şi bogate în experienţe sfinte ale lui Petru: noaptea întoarcerii lui la Hristos, noaptea în care îngerul îl scapă din închisoare şi altele. Nopţi minunate cari aprind vedeniile.

Iubite cetitor, ai gustat tu din farmecul unei nopţi tainice în care ai trăit singur cu Isus? Ai văzut tu scara din Betel ca Iacob? Ai auzit glasul Domnului ca Samuel în liniştea nopţii?

Ia-ţi timp pentru aceasta şi vei vedea că inima ta e mai deschisă spre cer, noaptea decât ziua.

Parlamentul francez a votat cu unanimitatea celor 609 de deputaţi prezenţi, propunerea prin care se exprimă încrederea în lucrarea guvernului pentru apărarea imperiului francez. Lupta Italiei împotriva Franţei, face ca această ţară din urmă să fie tot mai unită.

CREŞTINISMUL ŞI LIBERTATEA RELIGIOASĂ

de I. R. Socaciu

După câteva luni de zile în slujba lui Hristos, fiecare ucenic din jurul Mântuitorului căuta să-l dea un raport despre lucrarea sa misionară. „Doamne", a zis unul dintre cei 12 apostoli, "noi am aflat pe niște oameni cari nu urmează Ţie ca noi, scoţând demoni în numele Tău şi l-am oprit!" Desigur acest ucenic credea că, după ce Isus va auzi raportul ce avea să-l facă, îl va lăuda şi-l va pune în fruntea celorlalţi ca pildă vrednică de urmat. Dar iată ce are de zis Isus: **„Nu-i opriţi, căci cei ce nu sunt împotriva noastră, sunt pentru noi".** Să nu mai pomenim de alte poveţe ale lui Hristos, cum e: „Faceţi oamenilor ceea ce aţi voi ca oamenii să vă facă vouă".

Creştinismul, încă dela început, a căutat să samene în inimile tuturor celor ce îi aparţin, ideea libertăţii religioase. Din învăţătura lui Hristos a izvorît bunătatea şi îngăduinţa, respectul şi slobozenia cea adevărată faţă de aproapele, faţă de semenii noştri. De aci, toată lumea civilizată de azi se laudă cu ceea ce numim libertate religioasă. Aceasta fiindcă oamenii cu adevărat luminaţi ştiu că, fără de libertatea de a se închina omul lui Dumnezeu după convingerile sale religioase, nu se poate nicio propăşire sănătoasă, nu se poate introduce nicio rânduială bună şi cinstită şi nu se poate ajunge la un popor mare şi tare. Sunt aproape două mii de ani de când Isus a aşezat această elementară regulă pentru viaţa de toate zilele a ucenicilor Săi. Deci putem vedea şi roadele ei. In ţările cu libertate religioasă: rânduială bună şi cinstită, propăşiri în toate câmpiile şi popoare sănătoase şi tari. In ţările fără libertate religioasă: jale şi sărăcie, neîncredere şi viaţă mincinoasă, mită şi înşelăciune.

Dar după toate aceste, ce este libertatea religioasă? Este ea un dar ce aparţine numai unor oameni, sau unei organizaţii religioase sau libertatea religioasă, este darul lui Dumnezeu dat pentru toţi oamenii deopotrivă? Isus ne spune: „Faceţi oamenilor ceea ce aţi voi cu oamenii să vă facă vouă". Atâta ajunge. Dar e bine să ştim că şi în alte religii există ideea libertăţii religioase. Păgânii din Delphi nu cer autorităţilor de stat să închidă bisericile creştine din India; păgânii din Japonia, deşi religie de stat, nu cer ca statul să oprească propaganda creştină care se bate cap în cap cu religia lor strămoşească; nici unii, nici alţii nu intervin pe lângă autorităţile de state ca acestea să oprească sau se îngrădească diferitele confesiuni creştine cari vestesc Evanghelia în acele ţări; fiindcă cred, până şi păgânii, în libertatea religioasă.

Creştinismul are de roată la căruţă **libertatea religioasă, împreună cu credinţa, cultura şi munca.** Toate patru se găsesc cuprinse în poveţele date de Hristos Mântuitorul. Iată de ce ucenicii lui Isus, urmând învăţătura Noului Testament, cred că libertatea religioasă este darul lui Dumnezeu, dat de Intemeietorul religiei creştine tuturor oamenilor şi niciun om, nicio organizaţiune, n'are dreptul să ia acest dar dela un alt om sau altă organizaţiune religioasă. Aerul dintr'o casă nu se poate primeni decât cu uşa şi ferestrele deschise. In atare casă cresc copii sănătoşi.

Cu cât oamenii dintr'o ţară se bucură mai mult de libertate, cu atât ei sunt mai fericiţi. Acest fapt produce în ei o dragoste în plus faţă de Patria lor. Religia e una din cele mai preţioase lucruri din viaţa fiecărui om. Lăsându-l să se bucure de dreptul divin de a sluji pe Dumnezeu după convingerea sa, cetăţeanul se va desvolta într'un caracter puternic şi folositor societăţii.

Daniel în groapa leilor

„Când a aflat Daniel că era iscălită porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, şi de trei ori pe zi îngenunchia, se ruga şi lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea şi mai înainte.

„Atunci oamenii aceştia au dat năvala în casă, şi au găsit pe Daniel rugându-se şi chemând pe Dumnezeul lui.

„Apoi s'au înfăţişat înaintea Impăratului, şi i-au zis cu privire la oprirea împărătească: „N'ai scris tu o oprire, care spune că oricine va înălţa timp de 30 zile rugăciuni vreunui Dumnezeu sau vreunui om afară de tine Impărate, să fie aruncat în groapa cu leii?" Impăratul a răspuns: „Lucrul acesta este adevărat, după legea Mezilor şi Perşilor, care nu se poate schimba!".

„Ei au luat din nou cuvântul şi au zis împăratului: „... Daniel, unul din prinşii de războiu ai lui Iuda nu ţine de loc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, şi **îşi face rugăciunea de 3 ori pe zi!"**

„Impăratul s'a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; a gândit cum ar putea scăpa pe Daniel, şi până la asfinţitul soarelui s'a trudit să-l scape.

„Dar oamenii aceia au stăruit de împărat şi i-au zis: Să ştii, împărate că, după legea Mezilor şi Perşilor, orice oprire sau orice poruncă întărită de împărat nu se poate schimba".

„Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel şi să-l arunce în groapa cu leii. Impăratul a luat cuvântul şi a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia necurmat îi slujeşti, să te scape!"

„Au adus o piatră şi au pus-o la gura gropii. Impăratul a pecetluit-o cu inelul lui şi cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.

„Impăratul s'a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mânânce, nu i s'a adus nicio ţiitoare şi n'a putut să doarmă.

„In revărsatul zorilor, însă împăratul s'a sculat şi s'a dus în grabă la groapa cu leii.

„Şi apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Impăratul a luat cuvântul şi a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujeşti necurmat, să te scape de lei?"

„Şi Daniel a zis împăratului: „Vecinic să trăieşti împărate!

Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său şi a închis gura leilor, cari nu mi-au făcut niciun rău pentrucă am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Şi nici înaintea ta, împărate, n'am făcut nimic rău!"

(Continuare în pag. 7-a)

PAGINA TINERETULUI

RUGĂCIUNEA LUI MIJLOCITOARE

Din viaţa de rugăciune a lui Isus

Prelucrare de D. Pascu, după dr. Dodd

Cap. 17 Ev. Ioan

Lângă această rugăciune a Domnului Isus, ne simţim cum s'a simţit Moise în apropierea rugului arzător de pe Horeb. Aici e un loc sfânt, şi cine doreşte să stea aici, să-şi scoată încălţămintea. In această rugăciune noi intrăm în Sfânta Sfintelor, cu Mântuitorul şi-L vedem venind înaintea Tatălui ca Mare Preot al poporului Său.

Această scenă e sfântă. Rugăciunea aceasta e rostită în ultimele clipe pe cari le a petrecut Isus împreună cu ucenicii Săi. Este sfârşitul vorbirii Lui, începută din capitolul 14 şi ea ne spune lucruri adânci. Această rugăciune este culmea celei mai mari cuvântări rostită vreodată de om sau de Dumnezeu. Noi nu-i putem măsura adâncimea, nici lăţimea sau lungimea ei; putem numai să o privim, pentruca să luăm învăţături din ea.

Putem numai să spunem ca Benge: „Această rugăciune este cea mai simplă în cuvinte şi cea mai adâncă în înţeles". Sau să spunem ca Luther: „Ea e clară şi simplă, dar atât de bogată, adâncă şi mare, încât niciun om n'o poate măsura".

Intrebarea mare, care se ridică este, dacă această rugăciune a fost o rugăciune pregătită sau nu. Până unde trebuie să fie o rugăciune inspirată şi până unde trebuie să fie o rugăciune pregătită? Sunt două păreri, dar amândouă îşi au părţile lor rele. Rugăciunile ce se află tipărite în cărţi, pot fi serioase şi folositoare dacă ele isbucnesc proaspăt din inimile celor ce le pregătesc, dar după îndelungate repetări devin cuvinte goale şi nici de cum rugăciuni. Aceasta e ceea ce a osândit Domnul Isus la fariseii cari cugetau că sunt ascultaţi repetând cu stăruinţă anumite cuvinte. Isus a spus că ei bolborosesc.

Pe de altă parte, dacă cineva se roagă la adunare, fără să se gândească mai dinainte ce are să ceară dela Domnul, va spune o mulţime de cuvinte încâlcite şi fără rost. La orice serviciu divin, rugăciunile trebuie să fie pregătite. Pentruce atâta pregătire pentru predică şi aşa de puţină pentru rugăciune?

Nu de mult am citit o carte de rugăciuni a lui Spurgeon şi ceea ce m'a mişcat mai mult a fost cuprinsul fiecărei rugăciuni. Una e pentru ajutor de sus, alta conţine cuvinte de mulţumită, alta e rugăciune de laudă pentru minunea de pe Calvar, alta e rugăciune pentru sfinţenie, pentru a fi asemenea lui Hristos, pentru mai mult har, etc.

O altă importanţă a acestei rugăciuni, e limbajul ei. Cuvintele sunt neobişnuit de simple şi serioase. Această rugăciune nu cuprinde cuvinte de împodobire, nici oratorie. Ea merge până în inima cauzei. Nu conţine cuvinte de prisos.

Rugăciunea şi El însuşi

In versetele 1—5, Isus vorbeşte Tatălui despre Sine însuşi: „A sosit ceasul". Acel ceas spre care El a privit cu un suspin de îngrijorare timp de 4000 de ani de istorie omenească. Ceasul în care speranţa tuturor naţiunilor trebuia să isbucnească în deplină bucurie. Toată lumina trecutului şi a viitorului şi-a găsit vatra în această oră. In acest colţ de lumină al veacurilor stă Isus, cu vocea ridicată în rugăciune.

El vorbeşte despre Sine, ca şi despre Fiul mărit.

„Măreşte pe Fiul Tău".

El stă aici ca şi Fiul plin de putere. „Tu I-ai dat putere peste toată carnea". El a Fiul autorităţii supreme, pentrucă toată puterea în cer şi pe pământ I-a fost dată Lui. El este Domn peste toate. Nici conştiinţa omenească, nici biserica, nici chiar Biblia nu sunt autorităţi aparte de personalitatea şi puterea lui Isus Hristos. El este cel mai înalt for în cauze religioase.

El este Fiul dătător de viaţă. „Ca El să dea viaţă veşnică la toţi câţi I-ai dat Tu Lui". „In El era viaţa şi viaţa era lumina oamenilor". El e izvorul tuturor vieţilor. Aparte de El nu este nimic decât moarte şi decădere. El a venit, pentruca oamenii să aibă viaţă şi s'o aibă din belşug. Ori unde trăieşte El, viaţa înfloreşte cu prisosinţă. Viaţa individuală, familiară, socială, viaţa întreprinderilor, toate sunt îndulcite şi glorificate de El. Fără El, viaţa e un sbucium, e moarte. Prin El, viaţa e veşnică. Viaţa veşnică şi nemurirea, sunt două lucruri cu totul deosebite. Chiar şi sufletul pierdut este nemuritor, orice întristare ar suferi el în despărţirea lui de către Dumnezeu. Numai omul mântuit are viaţa veşnică şi această viaţă e în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

El e Fiul care a mărit pe Dumnezeu

„Eu te-am mărit pe Tine pe pământ". Misiunea Lui pe pământ a fost ca să arate faţa Tatălui Său, ca toată omenirea să-L vadă şi să-L iubească. „Nimeni n'a văzut pe Dumnezeu niciodată, decât Fiul unul născut care e în sânul Părintelui"

Fără de Hristos, Dumnezeu e prezentat ca un tiran fioros, ca un monarh răsbunător, de care să te temi şi de care să încerci să scapi dacă e posibil. Cruzimea idolilor păgâni este exprimarea ideilor pe cari le au oamenii despre Dumnezeu, fără Hristos. In Hristos este descoperită dragostea, bunătatea şi blândeţea Părintelui, şi în Hristos toţi se pot apropia de Dumnezeu, şi Dumnezeu se apropie de ei. Isus este răspunsul la suspinul prelung al sufletului după Dumnezeu. In trecutul îndepărtat, Iov a strigat: „Oh, dacă aş şti unde să-L găsesc pe El!" Şi acest strigăt şi-a găsit răspunsul în cuvintele lui Filip: „Arată-ne nouă pe Tatăl şi ne va fi destul". Şi toate aceste strigăte îşi au răspunsul în Cel care a zis: „Acela care M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl". Niciun om n'a văzut şi n'a cunoscut pe Dumnezeu, care nu L-a găsit în Isus Hristos. Niciun om nu poate crede pe deplin în Dumnezeu, fără de Hristos. El e Fiul care măreşte pe Tatăl.

El e Fiul preexistent

„Şi acum, Tată, proslăveşte-Mă la Tine însuţi, cu slava pe care o aveam la Tine înainte de a fi lumea". „Eu sunt înainte de a fi Avraam". El este preexistentul, de sine existentul, viitor existentul, Fiu al lui Dumnezeu, Cuvântul, fără început de zile, sau sfârşit de ani. Care a fost, este şi va fi. Aceasta e viaţa lui Hristos. Ceea ce citim noi, este numai o mică parte smulsă din veşnicia, în care a călătorit pe pământ în haina trupului omenesc. Viaţa lui Hristos trebuie să meargă cu mult mai înainte, dincolo de Betleem, dincolo de groapa lui Iosif. In aceste puţine versete, noi am îndesat părerile lui Isus, Mântuitorul despre Sine, aşa cum spune El în prima parte a acestei rugăciuni mijlocitoare.

Rugăciunea Lui pentru cei unsprezece

In versetele 6—19, se cuprinde rugăciunea pentru cei unsprezece. Prima parte exprimă bucuria pe care o are Domnul în ei (6—8). In bucuria pe care a avut-o El în ucenici, ni se descopăr 4 lucruri:

Intâia oară: Ei au fost daruri iubitoare ale Tatălui pe seama Lui. „Ai Tăi erau şi Tu Mi i-ai dat Mie". „Eu am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe cari mi i-ai dat din lume". Aceştia sunt primele fructe ale promisiunii Tatălui, că venirea Fiului Său pe pământ nu va fi în zadar. Ei sunt prima gustare din plinitatea gloriei care va veni asupra Lui, pe un pământ răscumpărat. Inima Lui saltă de bucurie la venirea primului semn din partea Părintelui.

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

Un mare discurs al primului ministru englez. Domnul Chamberlain a ţinut o cuvântare la Asociaţia Bijutierilor din Anglia, în care a arătat că numai datorită sprijinului pe care l-a primit dela d-l Mussolini, a reuşit să împiedece războiul în toamna trecută. Dânsul crede că aşa cum s'a făcut pacea la München, ea a contribuit mult la fericirea omenirii.

Cu toate acestea Marea Britanie e silită de ameninţările cu războiu ale altor popoare, să se înarmeze în aşa fel, ca să fie mai tare decât oricine. La sfârşitul lunei Martie, a spus primul ministru, vor fi gata 60 de vapoare noui de războiu, iar în următoarele 12 luni vor fi lansate alte 75 de vapoare pentru războiu.

Cearta între Italia şi Franţa se menţine şi se agravează. In mai multe oraşe ale Italiei, studenţii au făcut mari manifestaţii împotriva Franţei, cerând Corsica şi Tunisia. O revistă italiană scrie că refuzul Franţei de a satisface cererile Italiei, va aduce la o rezolvare care se cheamă glasul tunului. De altă parte Germania începe să susţină tot mai mult cererile Italiei faţă de Franţa.

Naţionaliştii spanioli înaintează cu o repeziciune foarte mare, după căderea Barcelonei. In acest oraş, care este capitala Cataloniei, ei au găsit mult material de războiu părăsit de republicani. Inaintarea naţionaliştilor a făcut ca foarte mulţi oameni să fugă în Franţa. Peste 1 milion de refugiaţi au încercat să treacă graniţele acestei ţări. Papa a făcut un apel la generalul Franco, ca să primească înapoi în Spania pe aceşti refugiaţi, fără nicio pedeapsă.

Contele Csáky, ministrul de externe al Ungariei, a ţinut nu demult un discurs, în care, între altele a spus că s'ar putea ajunge la o înţelegere între Ungaria şi România dacă minorităţile ungare din Transilvania ar fi tratate în chip just şi dacă ziarele române nu vor mai ataca Ungaria. Desigur guvernul român a dat o dovadă în plus, prin înfiinţarea comisariatului minorităţilor, că acordă cele mai mari drepturi posibile ungurilor dela noi din ţară. In ce priveşte atacurile de presă, de bună seamă ziarele româneşti vor înceta de a mai scrie împotriva Ungariei, când ziarele din Budapesta vor înceta şi ele de a ataca România.

Inscrierile în Frontul Renaşterii Naţionale continuă pe tot cuprinsul ţării. Credem că în curând toţi cetăţenii din România, dela mic până la mare, vor fi membri în această mare mişcare de refacere a naţiunii.

Un reprezentant al guvernului Angliei a declarat că fabricile engleze pot face acum 400 de avioane pe lună şi că încurând ele vor fi în stare să fabrice 3000 de avioane în fiecare lună. Astfel Anglia va ajunge să aibă cea mai puternică aviaţie din lume.

Guvernul român a cumpărat un milion pachete de bumbac pentruca să le dea populaţiei dela sate. Ele vor fi vândute prin cooperative, pentru ca să nu se facă cu ele speculă.

Ungaria a introdus serviciul militar obligatoriu. El este în principiu de 3 ani dar în practică numai 2 ani. Premilităria va ţine dela 12 până la 18 ani.

Mare ger în America. Asupra Statelor Unite s'a revărsat un ger aşa de mare, încât temperatura a ajuns la 40 de grade sub zero. Marele port New-York e plin de sloi de ghiaţă.

PENTRU GOSPODARI

Din sfaturile Ministerului Agriculturii

PREGATIRI PENTRU SEMANATURILE DE PRIMAVARA

In unele părţi ale ţării, lucrările pentru semănăturile de primăvară ar putea să înceapă în curând, dacă vremea se ţine călduţă. Deobiceiu în Cadrilater şi Banat semănăturile încep cu opt sau zece zile mai devreme decât în câmpia Dunării; iar în părţile de nord, cu 15 sau 20 zile mai târziu. Nu se poate şti exact când vor începe muncile. Aceasta atârnă de cum va fi vremea. Este, însă, timpul ca plugarul să se pregătească, pentruca să fie gata oricând.

Cu privire la timpul când trebuie să înceapă muncile, sunt unele reguli cari trebuiesc ştiute de orice plugar şi anume:

1. Unele semănături rabdă la frig şi rodesc mult mai bine dacă sunt puse cât mai de vreme. Aşa sunt: grâul de primăvară, mazărea, măzărichea, ovăzul, orzul. De aceea ele se pun cât de devreme, sau cum se zice „în mustul zăpezii".

2. Sunt semănături cari degeră uşor şi se strică, dacă vine peste ele un ger sau o brumă groasă. Aşa sunt: fasolea, sfecla, lintea, inul. Semănatul lor trebuie făcut dupăce vremea s'a încălzit bine şi nu ne mai temem de ger şi brumă.

3 Porumbul se seamănă dupăce pământul s'a încălzit, căci altfel nu răsare.

4. Ca regulă generală trebuie să se ştie că orice semănătură e bine să se facă, cât se poate mai devreme, îndată ce i-a venit timpul. Semănăturile făcute devreme folosesc din plin apa din timpul iernii, cresc mai repede şi luptă mai uşor cu uscăciunea, cauzată de vânturile şi căldurile de primăvară. Semănăturile făcute târziu sunt ameninţate de secetă şi de multe ori nu au timpul să crească cum trebuie. Uneori şi semănăturile târzii rodesc tot aşa de bine ca şi cele timpurii, însă aceasta e numai o întâmplare. Plugarul nu trebuie să meargă la întâmplare, ci pe drum cât mai sigur.

PROCURAŢI-VA DIN VREME SEMINŢELE.

Când cumpăraţi seminţe de lucernă, trifoi, ghizdei şi timoftică, în cantităţi de 15, 25, 50 sau 100 kilograme, cereţi şi vi se dea sămânţă în saci plumbuiţi; înlăuntrul sacului trebuie să găsiţi certificatul Institutului de cercetări agronomice, doveditor că sămânţa e curată şi că încolţeşte bine.

Nu cumpăraţi seminţe de lucernă, trifoi, ghizdei şi timoftică dela negustori neautorizaţi, chiar dacă e mai ieftină, fiindcă s'ar putea să aibă cuscută sau alte buruieni şi necurăţenii şi să pierdeţi banii. Deasemenea, nu cumpăraţi aceste seminţe deadreptul dela un cultivator, oricât ar fi de ieftine, dacă nu vi se dă certificatul Institutului de cercetări agronomice, doveditor că sămânţa a fost aleasă şi curăţată.

In orice caz, când cumpăraţi seminţe de plante de nutreţ, de legume sau de flori, vărsate, nu în pachete sigilate, cereţi negustorului o notă de vânzare, în care să se arate din ce an este sămânţa, de ce soi este, dacă e curată, cât încolţeşte şi unde a fost analizată. Negustorul care în nota de vânzare va trece neadevăruri este pedepsit de lege.

Inainte de a cumpăra seminţe, cereţi lămuriri unui inginer agronom dela Camera agricolă sau dela Serviciul agricol judeţean.

(Continuare în numărul viitor)

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

A TRECUT LA CELE VEȘNICE sora Elisabeta Bădescu, la 30 Dec. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. G. Dunca, ajutat de fr. Almăjan, care a citit din textul: Apoc. 20. Un mare număr de ascultători a luat parte la acest serviciu divin.

Rugăciunea Lui mijlocitoare

(Urmare din pag. 5-a)

A doua oară: El a găsit bucurie în ascultarea lor. Pentrucă „ei au păzit Cuvântul Tău". Copiii ascultători sunt o bucurie nespusă.

A treia oară: Ei au fost niște ucenici convinși. „Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine dela Tine". Isus nu iubește neștiința. Știința e viața veșnică. Cei mai învățați ucenici aduceau bucurie pentru inima Mântuitorului. Studenții sârguincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu, sunt o nespusă plăcere.

A patra oară: Ei au fost ucenici credincioși. „Și ei au crezut că Tu M'ai trimis pe Mine".

Isus nu găsește nicio plăcere în urmașii Lui îndoielnici, ci în cei credincioși. Ce motiv adevărat e acesta pentru laudă! Ca să fi crezut, și să aibă alții încredere în tine, e cea mai mare inspirație și încurajare. Și Mântuitorul a găsit mare bucurie în aceea că, acei pe cari i-a dat Lui Tatăl, au crezut în El.

In versetele 9—19, El face 4 cereri serioase pentru cei 11. El se roagă mai întâi ca ei să fie păziți în Numele Tatălui. „Păzește în Numele Tău pe acei pe cari mi-i-ai dat". In timp ce El a fost cu ei, a avut grijă de ei. Dar acum, când El pleacă dela ei rugăciunea Lui este ca brațul Părintelui să rămână mai departe peste acești ucenici iubiți, să-i păzească în unitate, armonie și credincioșie.

In a doua cerere El se roagă: „Pentrucă să aibă în ei bucuria Mea deplină". Isus a venit să aducă lumină, muzică pentru inimă, cămin și viață pentru toți cari Il vor primi. El însuși era plin de cea mai desăvârșită bucurie. Nici întunecimea crucii nu poate să șteargă bucuria care izvora din cunoștința că face voia lui Dumnezeu. Nu este oare scris: „Pentru bucuria ce a fost pusă înaintea Lui, a suferit crucea, disprețuind rușinea și șade la dreapta tronului lui Dumnezeu". Acum dorința Lui este ca nimeni să nu poată tulbura bucuria acestor ucenici.

TRIMITEȚI CÂT MAI REPEDE ABONAMENTUL LA
»FARUL CREȘTIN«
PE ANUL 1939

Dela Societatea Misionară Baptistă

S'au primit cu recunoștință următoarele sume pentru Misiunea în străinătate:

1. *Misiunea intre Negrii, Nigeria, Africa.* Cure Simion, seminarist, lei 50.

2. *Misiunea în Jugoslavia:* Bis. Baptistă Curtea, Severin, 300 lei. Bis. Baptistă Jam, Caraș, 200 lei. Silvia Pitic, Gârboveț, 300 lei. Bis. Baptistă Gârboveț, 231 lei. Marin Petru, Com. Hagi Dumitru, Caliacra, 99 lei. Ion Nicola, Com. Hagi Dumitru, Caliacra, 48 lei. Gheorghe Cojocă, Com. Hagi Dumitru, Caliacra, 48 lei. Soc. Fem. Bis. Bapt., Hagi Dumitru, Caliacra, 50 lei. Bona Petru, gara Orșova, 100 lei. Leah Adrean, Avram Iancu, 50 lei.

Casier: Petru Truța, Str. Berzei 29, București 2.

Daniel în groapa leilor

(Urmare din pag. 4-a)

„Atunci împăratul s'a bucurat foarte mult și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă și nu s'a găsit nicio rană pe el, pentrucă avusese încredere în Dumnezeul său.

„Impăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia cari pârâseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu leii, ei, copiii lor și nevestele lor; și până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au sfărâmițat oasele".

Frați și surori în Domnul, biserica lui Hristos trebuie să se roage necurmat și să nu se lase. Chiar atunci când e urîtă, prigonită și urmărită. Luca 21:36

„Veghiați dar în tot timpul și rugați-vă să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului..."

ILIE MÂRZA

Un tren petrolifer s'a ciocnit la Ploești cu un tren de marfă. Au fost distruse 20 de vagoane și o locomotivă. Petrolul a luat foc și a făcut mare explozie.

Germania continuă lupta contra Evreilor. Dela 31 Ianuarie nicium evreu nu mai poate fi medic de dinți, de vite sau farmacist.

D. Grigore Gafencu, ministrul afacerilor străine a României pleacă într'o vizită la Belgrad în primele zile ale lui Februarie.

DELA UNIUNE

Fratele I. Cocuț a plecat din București la Arad pentru câteva zile pentru a se întâlni și consfătui cu fr. I. R. Socaciu, președintele Uniunii Baptiste. La 11 Februarie fr. Cocuț s'a întors din nou în București, unde rămâne mai multă vreme.

*

Până acum n'a venit nicio schimbare în ce privește libertatea noastră. Să nu încetăm a ne ruga lui Dumnezeu pentru această cauză.

*

Din pricină că foarte multe biserici baptiste n'au trimis de loc niciun ajutor Uniunii pe 1938, așa cum s'a hotărît de Comitetul țăresc, lucrarea Uniunii sufere.

De aceea rugăm pe acei frați cari nu și-au trimis partea lor pe 1938, s'o trimită acum. Mai rugăm pe bisericile cari pot, să ne trimită dărnicia lor pe 1939, cât se poate mai repede. Orice bani pentru acoperirea operelor Uniunii, prevăzute în bugetul ei, să se trimită numai la: Petru Truța, casier, Str. Berzei 29, București 2. Să se scrie pe mandat scopul banilor.

Cea mai nouă carte
CONSTITUȚIA NOUĂ
Majestatea Sa ne-a dat o Constituție nouă și a lăsat ca să fie tipărită cu explicațiuni pe seama tuturor țăranilor. Este o carte mare și costă numai **30 Lei.** Fiecare Român trebuie să o aibă.
Istorisiri pentru copii și tineret, cu 18 Lei buc. La 10 buc. dăm rabat. Nu uitați **Țara Cărții, Puterea Misiunii, Harta Pământului sfânt, Toate leacurile.**
Dela DEPOZITUL NOSTRU, Arad, str. Fabricii 20.

Nou! Nou!
Cântările Sionului
Cu peste 660 de cântări
și legată bine, se găsește de vânzare cu 60, 70 și 80 lei bucata.
Cei ce comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 10 la sută.
Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură Creștină,
Arad, Strada Fabricii No. 20.

Femeile Bibliei

Dela început Dumnezeu a ştiut să folosească în lucrul Său femei şi fete şi prin ele să facă lucruri mari în popor pe calea pe care a voit El să le întrebuinţeze.

Nu putem tăgădui că au existat dela început femei şi fete cari au fost o pată şi o ruşine pentru societatea din care făceau parte. Da, şi ele se găsesc în număr destul de mare şi azi. Unele ca acestea există, dar nu trăiesc.

Dar acele femei şi fecioare cari căutau şi cari caută ca viaţa lor să nu fie numai pentru ele, ci să fie trăită pentru Dumnezeu şi omenire! Ele trăiesc şi strălucesc ca nişte stele din întunecimea trecutului oricât de îndepărtat ar fi el.

Dar aceste femei nu sunt dintre acelea cari cred şi cari credeau că au menirea numai să fie frumoase şi să-şi câştige existenţa numai din frumuseţe. Ele n'au fost dintre acelea cari se gândesc să se mărite, numai ca să aibă pe cineva, care să le dea pâine şi îmbrăcăminte, pentruca ele să trăiască o viaţă de trântor. Ele n'au făcut parte din marea mulţime a acelor femei, cari ştiu numai să-şi împodobească mâinile cu inele şi brăţare şi să mânuiască ţigaretele; să ştie executa toate dansurile nebunatece şi în acestea să reducă toată chemarea lor de fecioare şi femei.

Nu, acele stele cari îşi revarsă asupra prezentului farmecul trecutului, erau fecioare şi femei, cari au stat la chemarea lor adevărată.

Nu erau ele acelea cari, folosindu-se de frumuseţea lor, au stors cheia slăbiciunii bărbatului, ca apoi să-l trădeze şi să-l distrugă, ca **Dalila**.

Nu erau ele dintre acelea cari stăteau cu coatele la geam, pentruca să râdă de bărbaţii lor, chiar când aceştia erau oameni de seamă, ca **Mical.**

Nu erau ele dintre acelea cari şi-au folosit iscusinţa pentru a se amesteca în treburile poporului, şi, folosindu-se de poziţia lor şi a bărbaţilor lor, să proecteze crime şi vărsări de sânge nevinovat, ca **Izabela.**

Pe ele le găsim totdeauna la datorie.

Pe **Rebeca** o găsim aprovizionând casa cu apă şi gata să adape şi vitele altora.

Pe **Rahela** şi **Lea** le găsim afară cu turmele, prin vânt şi ploi.

Pe fata lui **Ieftaie** o găsim instruind orchestra şi primind pe viteji.

Pe **Debora**, cu sufletul ei curajos, o găsim pornind o oaste la luptă, învingând pe duşmani, ridicând moralul poporului şi ţinând cât mai curat cultul lui Iehova.

Pe o **sclavă** o găsim în Siria, făcând cunoscut pe Domnul Dumnezeu, împăratului şi lui Naaman.

Oare câte altele n'am mai putea aminti stând treze la chemarea lor sfântă şi ajutând omenirea.

Pe **Rut** o găsim strângând spice pentru hrană, ca să poată trăi ea şi soacra ei, în cinste.

Dar mai presus de orice, pe aceste femei le găsim în mijlocul căminului, punând temelii bune şi trainice, pilde frumoase şi vrednice de urmat, familiei.

Ele au înţeles ce nu înţeleg multe femei astăzi. Cu cât le era căminul mai mic, cu atât se simţeau mai înjosite, şi cu cât el creştea, ele se simţeau mândre de datoria ce o aveau de împlinit.

Oh, surorilor, veniţi să învăţăm dela ele frumuseţea vieţii în desvoltarea şi îngrijirea unui cămin.

Mama şi sora lui Moise ne stau ca doi luceferi în trecut, prin planul lor iscusit în scăparea lui Moise. Şi mai ales mama lui, prin felul ei de creştere ce i l-a dat. Ea l-a avut numai câţiva ani lângă ea, dar în aceşti câţiva ani ea şi-a ştiut datoria de mamă temătoare de Dumnezeu. Moise a studiat până la vârsta de 40 ani. Dar anii lungi de şcoală şi profesorii dibaci, n'au putut să-i răpească ce i-a pus în inimă mama lui, pe fraţii lui şi pe Dumnezeul cerurilor.

Apoi o **mamă şi o bunică,** profesorii iscusiţi ai lui Timotei. Au ştiut în câţiva ani, cât va sta copilul lângă ele, ce să facă. Ele i-au făcut haine, i-au dat adăpost şi l-au trimis la şcoală. Dar ele n'au uitat că, trebuie să-i arate calea lui Dumnezeu. Când Timotei a crescut mare, a fost un bun ostaş al Domnului Isus, o mângâiere pentru Pavel şi un stâlp tare în biserică.

Pe **Tabita** o găsim cu acul în mână, şi cu ochii ageri căutând văduvele şi orfanii, cari au nevoie de haine.

Iată, pe aceste femei le-a lăudat Domnul Isus! Ele au fost ajutoarele Lui şi ale apostolilor.

Deci, surorilor, pentrucă avem aceste pilde vii, să le urmăm cu voioşie şi încredere. Fecioarelor, fiţi credincioase acolo, unde petreceţi ziua întreagă! Fie la fabrică, fie acasă, fie la birou. Fie ca servitoare, fie ca surori lângă fraţii mai mici, fie ca Tabita, cu acul în mână.

Ridicaţi ochii în sus şi vedeţi lucrul ce vă aşteaptă. Nu staţi degeaba!

Mamelor! Când priviţi la drăgălaşul chip mic al copilului vostru şi la micuţele lui picioare, cari aleargă în sus şi în jos, nu uitaţi de sufletul lui! Nu uitaţi să-l creşteţi în spiritul Domnului, căci aceste suflări mici, cari azi vă stau în braţe şi cer ocrotire, vor fi mâine medicii, învăţătorii şi conducătorii omenirii. Lumea atârnă de felul cum vă veţi înţelege chemarea şi cum veţi şti să vă faceţi datoria faţă de copii.

Făcând astfel, veţi pleca în linişte, fiind sigure că v'aţi făcut datoria şi Dumnezeu va binecuvânta amintirea voastră. Domnul vă va spune: „Ea a făcut tot ce a putut". Altfel, omenirea întreagă care se va mai perinda peste rotogolul pământului, va suferi amarnic din pricina voastră.

Secerişul e mare şi noi trebuie să fim lucrătoare bune şi harnice. Domnul secerişului o cere aceasta dela noi.

Dansul

Spurgeon spune: „Când aud despre dans, par'că mi se aşează ceva greu în gât, aducându-mi aminte că unui predicator, mult mai mare ca mine, i-a fost tăiat gâtul de dans. Oricât de plăcute i-au fost jocurile lui Irod, ele au însemnat moarte pentru Ioan Botezătorul. Multe familii bune, multe fete tinere, multe vieţi curate, multe case bogate şi-au găsit ruina, moartea şi osânda veşnică în sălile de dans!

Dumnezeu judecă faptele după motivele cari le provoacă. De aceea fiecare tânăr sau tânără, fiecare bărbat sau femeie, care dansează, să-şi pună înaintea lui Dumnezeu, întrebarea sinceră: „De ce dansez?" Sunt sigur că va roşi se va ruşina în faţa Atotputernicului de răspunsul pe care i-l va da conştiinţa sa".

Tipografia LOVROV, Arad. Girant responsabil: I. GOGUŢ.